

dne 1. oktobra, so dosedanji mil. knez in škof, Peter Funder na naglem umrli. V ponedeljek pa je bil sijajen pogreb. Udeležili so se ga nadškof Solnograški, zatem škofje iz Maribora, Gradca, Ljubljane pa iz Tridenta. Ranjci škof je bil Nemec in pričakuje se sedaj po vsej pravici, da mu bode naslednik Slovenec, ki bo ustrezal obema narodoma. — Pri požaru v Kočah delali so tamošnji jetniki marljivo ter marsikatero reč rešili iz požara, za to pa so jim svitli cesar, nekaterim celo, drugim pa precej kazni opustili. V Borovljah je nekdo v soboto, dne 2. okt., ustrelil na g. Wernerja, vodjo žične tovarne ter ga je nekoliko ranil. Kdo in zakaj je to storil, ni znano. — C. kr. notarji na Kranjskem so imeli v ponedeljek shod ter so sklenili, naj bi se legalizovanje svot do 100 glđ. godilo brez plačila. — Šole so v Ljubljani vse prepolne, izlasti pa ljudske, po 100 in še več otrok je v enem razredu. — V Gorici biva sedaj ces. namestnik, baron de Pretis in ostane še menda celi mesec ondi, potem pa se preseli v Trst in vzprejme zopet svoje opravke. — Na Bolškem polju so imeli uni mesec velike topničarske vaje, ob enem pa so poskušali tudi pošne golobe ter jih menijo vporabljaliti za pošto ob času vojske. — V Trstu še ni kolere konec, po 10 do 15 jih še vsak den vzboli. V nedeljo popoldne priplul je ruski parnik „Svet“ v luko pri Trstu ter prinesel 18.000 met. centrov petrolja seboj. — V Damalciji niso zadovoljni z vlado, ker jim pošilja lahone v ces. službe. — Hrvaški sabor snide se koncem tega meseca ali radi pritiska od strani madjarske vlade se ne nadjamo veliko od njega. Madjari še vedno nič ne odpusté ministru Kalnokyju, ker ni Avstrija hitela bolgarskemu knezu na pomoč, ko so ga odstavljali. Prijeti ga čéjo za to v prihodnjih delegacijah.

Vnanje države. Da še je vedno bolgarsko vprašanje na površju, umeje se lahko, težje pa že, čemu se stori tako malo zato, da se kmalu reši. Ruski poslanec, baron Kaulbars, potuje sedaj po deželi ter se hoče prepričati, kako mnenje je pri bolgarskem ljudstvu gledé volitve kneza. V Sofiji je bil v nedeljo velik tabor in ljudstvo je terjalo, naj se v teku 8 dni izvrše volitve za veliko sobranje, Kaulbars pa terja, da se godé one še-le po dveh mesecih. Izmed častnikov, ki so se upora zoper kneza udeležili, drži še sedem zaprtih, druge pa so izpustili. — Srbski kralj, Milan, šel je iz Gleichenberga na Dunaj ter ga je naš svitli cesar v soboto obiskal, Milan pa je bil potlej pri velikem dinéju pri svitlem cesarju. Misli se, da ta njegova pot ni brez pomena za Srbijo. — Turčija se sedaj poprijema Rusije in ne mara vabljivih glasov, ki ji dohajajo od Angličanov. Ali je že mar izpoznala, da je tem

malo mar za njo, veliko pa za nje denarje? — Bismark bi se ne opekel rad, za to noče potegniti se za Bolgare, rad pa bi to vsekako; ko bi ne imel strahú pred Francozi, storil bi to tudi gotovo ali tako ne sme žaliti ruskega medveda. — Anglija lovi zaveznikov, kajti zdi se ji, da pride do velike vojske, ako se ne napravi kmalu red v Bolgariji; in več ali manj doseže tudi njo taka. — Na Francoskem vrše se priprave za vojsko prav na tihem, le sem-trtje se sliši kak glas o tem. Tako sedaj, ko je vojni minister poskušal neko novo strelivo, ki še bojda razdira hujše, kakor dinamit. Menda pa vendar-le ne bo tako hudo. — Španjski kraljici svetuje zdaj njena vlada, da naj ne pomilosti zarotnikov, od drugod pride pa prošnja za prošnjo, naj jim prizanese. Brž ko ne se odloči še ona za pomiloščenje. — Italija bode vpeljala nove puške — repetirke. Sedaj se vadijo pri Turinu častniki na-nje in potem bodo le-ti pa vojake podučevali rabo repetirk. Tedaj povsod priprave na vojsko. — V Sudanu dobé nov davek — na palme. Uže so jih deviši prešteli in na tanko zapisali, koliko da jih ima kdo na svoji zemlji.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

Ob štirih popoldne zagledam morje — sredozemsko morje, drugokrat v mojem življenji ga vidim, in zdajci smo bili v pomorskem mestu Cette (Sét). Mesto ima varno pristanišče za ladje. Tukaj vidiš ladje vsake sorte in vsake vrste; komaj se ena druge ogiblje; mrgoli jih kakor gosek in rec v kakem vaškem ribniku. Občudoval sem med drugimi velikansko špansko ladijo na jadra; bila bi lahko vseh onih ladij mati. Na pokrovu te ladije je ravno obedovalo kakih deset Špancev. To so lepi ljudje; visoke postave, črnih lasi in obrvi, in za obrvmi se bliska živo in svitlo oko, kakor večernica na otemnelem nebu. Takega človeka bi najrajši v škatljico djal in ga nesel domu kazat, pa predač bi ga bilo nositi.

Mesto Cette je bolj nesnažno ko snažno. Tukaj vse kupenje; ljubi „dnarček“ je tukaj prva stvar. Ne spominjam se, da bi v tem mestu cerkvo videl; goste cerkve gotovo niso. Tukaj so Kristusovo besedo prevrgli; tukaj se reče: Iščite najprej denar in vse drugo vam bode navrženo. Za obed je danes bil kisel kruh in vino, za večerjo nekoliko črne kave — petek je!

Ob šestih zvečer nas zopet naložijo, ali prav za prav natlačijo v vozeve. Tesno sedimo kakor sužnji. Samo pomislite, Slovenci! Francoski vozovi so za pol metra nižji od naših in blizo toliko tesneji, in vendar po deset romar-

jev v eden voz zgnjetejo. Zraven tega ima vsaka oseba po dve torbi ali culi, katerih ni moči niti stlačiti doli pod klop, niti djati gori v pleterke, ker so pretesne. Če položimo culice pred se, tedaj nog ni kam djati, če jih naložimo na klop, potem ni kje sedeti. Vendar se železniški uradniki nikakor niso dali prepričati, da bi še vsaj en voz pripravili. Dobro se še spominjam neprijaznega obraza višjega železniškega uradnika. Baruse so mu visele črez usta, kakor težki oblaki visijo doli na zemljo, kedar meni 14 dni deževati.

Zdaj jo zavijemo proti mestu Toulousi — proti severozapadu. Dokler še je dan, se peljamo skorej med samimi vinogradi. Trs obrežejo kakor mi vrbo, noter do debla; vsled tega gleda trs iz zemlje, kakor bi peščico kazal, ni nič viši. Iz trsa zraste kakih pet do sedem rozg, ki so komaj pol metra dolge, na katerih vidimo že na pol zrele grozdice. Kolja taki gorici ni treba. Vино ni kaj posebnega; sicer pa ima manj vinske kisline, kakor naša vina; zato pa si tudi s tem vinom nismo zelo žeje ugasi. Vode pa sploh ni piti, saj same ne, ker je pretopla; še za umivanje je premehka. O polnoči pridrdramo v veliko mesto Toulouse, ki šteje 130.000 prebivalcev.

Ostal sem tešč, da zamorem pri prvi zarji stopiti pred altar. Ob štirih se napotim v cerkev sv. Saturnina. Prilično se mi je slovenska dekla pridružila. Ko je videla velikanske palače in visoke hrame mi je rekla: Gospod, kako se bode na sodnji den vse to rušilo. Res lepa misel za romarico. „V vseh svojih delih se spominjaj svojih poslednjih reči, in vekomaj ne boš grešil.“

Cerkva sv. Saturnina je velikanska in prekrasna: dosti lepših menda na Francoskem nimajo. Troje umetno izdelanih vrat obiskovalcu že zunaj obeta, da bode videl prelepo cerkvo. Cerkva ima podobo križa in je 115 metrov dolga in 64 metrov široka. Posvečena je sv. Saturninu, ki je tukaj kot prvi škof oznanjeval Kristusovo vero. Bil je svet in goreč škof; hudi duhovi malikovalskim popom niso odgovarjali, kedar se je on podal v svojo cerkev. Vsled tega ga neverniki primejo ga strašno mučijo in na zadnje ga divjemu biku na noge privežejo, ki ga je do smrti povlačil, tako, da so možgani in kri ulice poškopili. Njegovo sveto telo pustijo na cesti ležati, dokler se dve pobožni gospé ne prikradete in ga v globokem grobu pokopljete ter tako pred neverniki skrijete.

Sv. Saturnin je trpel okoli l. 70 po Kr. Leta 380 je pozidal škof sv. Silvij novo cerkev, v katero so prenesli ostanke sv. mučenika. Cerkva je že dvakrat bila razdjana, a zopet postavljena, in ostanke sv. škofa se do denešnjega dne v nji hranijo. Nad velikim altarjem vidiš

ploščo iz rudečega marmorja; na nji ležita dva bika iz bronu ter na svojih hrbtih nosita pozlačeno srebrno trugo, v kateri so hranjeni ostanke sv. Saturnina. Trugo pokriva lepo in dragoceno nebo. Tudi na tistem torišči, kjer se je vrv vtrgala, s katero je bil sv. škof na bika privezan, so postavili cerkev, katero smo pojdoč obiskali. (Dalje prih.)

Smešnica 40. Učitelj: „France povej mi, koliko je jabelk, če prideneš dve k dvema?“ France: „Stiri“. Učitelj: „In če še daš k njim dve, koliko jih je potlej?“ France: „Šest“. Učitelj: „Ako še prideneš dve, koliko jih je?“ France: „Osem“. Učitelj: „Če pa še denes k tem jih osem, koliko jih bo tedaj.“ France: „Osem in osem, no teh bo pa že blizo za — srednjo locanjo.“

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar so za kat. šolsko društvo na Dunaju podarili 300 gld.

(Obč. volitve.) V Makolah je pri občinskih volitvah dne 5. okt. v II. in III. volilnem razredu sijajno zmagala krščansko narodna stranka. Nemčursko gnezdo je popolnoma razdjano. Trikrat slava!

(Na znanje volilcem.) Ker je še mesto dež. poslanca za Ptujski volilni okraj prazno, začno se dne 18. t. m. volitve volilnih mož, dne 28. t. m. bode pa volitev dež. poslanca. Na to opozarjamo naše narodne može, naj bo tudi ta volitev častno znamenje za prebujene volilce tega okraja.

(Zmaga sile.) V Krčevini pri Mariboru je bila volitev obč. zastopa. Kakor še menda nikoli poprej, pritisnili so letos iz vseh kotov, celo iz Gradca, nemčurji ter pri volitvi zmagali, a še le po tem ko so slov. stranki nekaj pooblastil zavrgli. Uboga stranka, kateri je take pomoči treba.

(Znižana cena.) Od dne 1. oktobra veljajo od Spielfelda do Maribora in na robe znižane cene na železnici, ako se kupi karta za sem in tje ob enem.

(Okrajni odbor.) Okrajni zastop v Celju je izvolil g. Gustava Stigerja si za predsednika in g. Franca Zanggerja njemu za namestnika.

(Dvojčiča.) V Mariboru sta bila zadnji teden dvojčiča na ogledu. Stara sta 9 let in imata od reber doli le eno truplo, gori pa ste dve popolni trupli. Otoka govorita italijanski in nekaj nemški. Kdor ju vidi, v srce se mu smilita, saj bosta oba h krati umrla, če le eden vzboli na smrt.

(Nesreča.) Uno nedeljo je žena S. Le-meža, posestnika v Zrkovcih, tako nesrečno padla iz voza, da se je pri priči ubila. Nagla vožnja je bila kriva te nesreče.